

פרשת כי תשא

מקרא מסודר

הפטרת כי תשא

מקרא מסודר

פרשת כי תשא

ציווי המשכן

מחצית השקל

כיור

שמן המשחה

קטורת

קראתי בשם בצלאל

שבת

מעשה העגל

מעשה העגל

משה יורד ממהר

משה שב אל ה'

אהל מועד

הברית השניה

ידעתיך בשם

הברית השניה

דברי הברית

כתיבת הברית

ברדת משה מהר סיני

הפטרת כי תשא

אליהו בהר הכרמל

מחצית השקל

11 מצוות מחצית השקל

כיור

13 מצוות הכיור

שמן המשחה

15 מצוות עשיית שמן המשחה

15 מצוות המשיחה

16 לא ייסך על אדם ולא תעשו כמוהו

קטורת

19 מצוות הקטורת

קראתי בשם בעלאל

שבת

23 מצוות השבת

27 **מעשה העגל**

מעשה העגל

29 מתן הלוחות

29 אהרן עושה עגל

30 ה' למשה על העגל

משה יורד מההר

34 משה ואהרן על העגל

35 בני לוי הורגים בעם

משה שב אל ה'

38 ויגף ה' את העם

38 לא אעלה בקרבך

אהל מועד

43 **הברית השנייה**

ידעתוך בשם

45 הודיעני את דרכיך

46 הראני את כבודך

הברית השנייה

49 פסל לך שני לוחות

49 וירד יי בענן

50

ילך נא יי בקרבנו

דברי הברית

53

לא תכרות ברית ליושבי הארץ

54

מועדים, בכורות ושבת

כתיבת הברית

ברדת משה מהר סיני

59

קרן עור פני משה

61

הפטרת כי תשא

אליהו בהר הכרמל

מחצית השקל

11	מצוות מחצית השקל
11	כי תשא ונתנו כופר
11	דיני הכופר
11	מעשה כסף הכיפורים

כיור

13	מצוות הכיור
13	מעשה הכיור
13	עבודת הכיור: ורחצו ממנו

שמן המשחה

15	מצוות עשיית שמן המשחה
15	בשמים ראש
15	עשייתו
15	מצוות המשחה
15	משיחת הכלים
16	ונקדשו
16	משיחת הכהנים
16	ונקדשו
16	לא ייסך על אדם ולא תעשו כמוהו
16	לא ייסך
16	לא תעשו
16	עונש העושה

קטורת

19	מצוות הקטורת
19	מעשה הקטורת
19	הסמים
19	מעשה הקטורת
19	עבודת הקטורת
19	איסור לעשות במתכנתו
19	עונש העושה כמוה

קראתי בשם בצלאל

21	קראתי בשם בצלאל
21	ואמלאהו חכמה וכל מלאכה
21	ואתו אהליאב

22	וכל חכם לב
22	מעשי החכמים
22	כל שצותיך יעשו

שבת

23	מצוות השבת
23	תשמרו שבת כי אות הוא
23	ושמרתם כי קדש ועונש המחלל
23	ושמרו השבת לעולם כי ששת ימים

מעשה העגל

29	מתן הלוחות
29	אהרן עושה עגל
29	בשש משה
29	העם לאהרן: עשה לנו אלהים
29	אהרן לעם: פרקי נזמי הזהב
29	ויתפרקו ויביאו
30	עשיית העגל
30	ויאמרו: אלה אלהיך ישראל
30	חג ליי מחר
30	ה' למשה על העגל
30	יי למשה: לך רד
31	יי למשה: הניחה לי ואכלם
31	ויחל משה
32	וינחם יי

משה יורד ממהר

33	יורד משה ממהר והלוחות בידו
33	אודות הלוחות
33	יהושע ומשה
33	שבירת הלוחות והשקיית העם
34	משה ואהרן על העגל
34	משה לאהרן: מה עשה לך העם
34	אהרן למשה: העם ברע
34	וירא משה כי פרע אהרן את העם
35	בני לוי הורגים בעם
35	משה בשער: מי לוי אלי
35	משה לבני לוי: הרגו

ויעשו בני לוי
משה: מלאו ידכם לוי

משה שב אל ה'

משה לעם: אעלה ליי אולי אכפרה
משה ליי: אם תשא חטאתם ואם אין מחני
יי למשה: מי שחטא אמחנו
38 ויגף ה' את העם
38 לא אעלה בקרבך
יי למשה: עלה מזה ושלחתי מלאך
וישמע העם ויתאבלו
יי למשה:
אמור לישראל: אעלה בקרבתיך וכלתיך
ויתנצלו את עדים

אהל מועד

משה לוקח האהל לחוץ למחנה
מבקש יי יצא לאהל
כצאת משה לאהל
כבא משה לאהל

ידעתך בשם

45 הודיעני את דרכיך
משה ליי: הודיעני את דרכיך
יי למשה: פני ילכו והנחותי
משה ליי: אם אין פניך הולכים אל תעלנו
יי למשה: אדעך בשם
46 הראני את כבודך
משה ליי: הראני את כבודך
יי: אעביר כל טובי לפניך
יי: לא תוכל לראות פני
יי: וראית את אחורי

הברית השניה

49 פסל לך שני לוחות
ועלית בבקך להר
הגבלת ההר
ויפסל וישכם ויעל
49 וירד יי בענן

49	וירד יי ויתיצב עמו
50	ויקרא אל רחום וחנון
50	וישתחו משה
50	ילך נא יי בקרבנו
50	משה: ילך נא יי בקרבנו
50	יי: הנה אנכי כורת ברית

דברי הברית

53	לא תכרות ברית ליושבי הארץ
53	שמור מצוותי
53	אגרש מפניך ז' עמים
53	אל תכרות ברית ליושב הארץ
53	אלא תהרום אליהם
53	כי לא תשתחוה לאל אחר
53	פן יזנו את בניך
54	אלהי מסכה לא תעשה
54	מועדים, בכורות ושבת
54	חג המצות
54	בכורות
54	שבת
54	חג שבועות
55	חג האסיף
55	שלוש פעמים יראה
55	לא יחמוד איש את ארצך בעלותך
55	דינים פרטיים במועדים

כתיבת הברית

57	יי למשה: כתוב הדברים
57	ויהי שם מ' יום ויכתב על הלוחות

ברדת משה מהר סיני

59	קרן עור פני משה
59	ברדת משה קרן פניו
59	וייראו מגשת אליו
59	ויקרא משה לאהרן והנשיאים
59	ואח"כ ניגשו בני ישראל
59	סדר המסוה

אליהו בהדר הכרמל

63	ה' לאליהו: לך לאחאב ואתן מטד
63	הליכת אליהו
63	אחאב לעובדיה
64	אליהו פוגש את עובדיהו בדרך

מחצית השקל

פרשה קיט
(פתוחה)
פרשת כי
תשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כִּי תִשָּׂא אֶת־דָּאֵשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם
וְנָתַנּוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בְּפָקֵד אַתֶּם
וְלֹא־יְהִיֶה בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֵד אַתֶּם:

זֶה | יִתְּנוּ כָל־הַעֲבֹר עַל־הַפְּקֻדִים

מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל

מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:

כָּל הַעֲבֹר עַל־הַפְּקֻדִים

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה

יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:

הָעֶשְׂוֹר לֹא־יִרְבֶּה

וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט

מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל

לִתֵּן אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה

לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

וְלִקְחַתְּ אֶת־כֶּסֶף הַכֶּפָּרִים

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַתְּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד

וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה

לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

מצוות מחצית
השקל

כי תשא ונתנו כופר

דיני הכופר

שיעור הכופר

הנותנים

מידה שווה לכל

מעשה כסף הכיפורים

לעבודת אהל מועד

והיה לזכרון לכפר

• שמות • פרשת כי תשא •

כיור

פרשה קכ
(פתוחה)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וַעֲשֵׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת

וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת

לְרַחֲצָהּ

וְנָתַתָּ אֹתוֹ

בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ

וְנָתַתָּ שִׁמְה מַיִם:

וְרָחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ

אֶת-יְרֵיָם

וְאֶת-רַגְלֵיהֶם:

בְּכֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

יְרַחֲצוּ-מַיִם וְלֹא יָמְתוּ

אִוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ

לְשֵׁרֶת

לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:

וְרָחֲצוּ יְרֵיָם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ

וְהִיְתָה לָהֶם חֻק-עוֹלָם

לֹו וְלֹזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

מצוות הכיור

מעשה הכיור

מעשה הכיור

מקום הכיור

נתינת מים

עבודת הכיור: ורחצו
ממנו

בבאם לאהל

בגשתם למזבח

חק עולם לדורות

• שמות • פרשת כי תשא •

שמן המשחה

פרשה קכא
(פתוחה)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
וְאַתָּה קַח־לְךָ

בְּשָׂמִים רֹאשׁ

מֵר־דְּרוֹר

חֲמֵשׁ מֵאוֹת

וְקִנְמֵן־בִּשְׂשֵׁם

מִחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם

וְקִנְה־בִשְׂשֵׁם

חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם:

וְקִדָּה

חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

וְשֶׁמֶן זַיִת

הַיּוֹן:

וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ

רֶקֶח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רֶקֶח

שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה:

וּמִשְׁחַת בּוֹ

אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת:

מצוות עשיית
שמן המשחה

בשמים ראש

מר דרור

קנמן בשם

קנה בשם

קדה

שמן זית

עשייתו

מצוות המשיחה
משיחת הכלים

אהל

ארון

וְאֶת־הַשְּׁלֶחַן

וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו

וְאֶת־הַמִּנְחָה

וְאֶת־כִּלְיָהָ

וְאֶת־מִזְבַּח־הַקְּטֹרֶת:

וְאֶת־מִזְבַּח־הָעֹלָה

וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו

וְאֶת־הַכִּיֹּר

וְאֶת־כַּנּוֹ:

וְקִדְשֵׁי אֲתֶם

וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים

כָּל־הַנִּגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו תִּמְשַׁח

וְקִדְשֵׁי אֲתֶם לְכַהֵן לִי:

וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר

שָׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם:

עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ

וּבִמְתַכְּנֹתָיו לֹא תַעֲשֶׂה כָּמֹהוּ

קֹדֶשׁ הוּא

קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם:

אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ

שלחן וכליו

מנורה וכליה

מזבח קטורת

מזבח עולה וכליו

כיור וכנו

ונקדשו

משיחת הכהנים

ונקדשו

לא ייסך על אדם
ולא תעשו כמוהו

יהיה קדש

לא ייסך

לא תעשו

יהיה קדש

עונש העושה

פרשת כי תשא • שמן המשחה

וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עֶלְיוֹ
וְנִכְרֹת מֵעֵמּוֹ:

ונכרת

• שמות • פרשת כי תשא •

קטורת

פרשה קכא
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

קח־לךְ

סָמִים

נֹטֶף |

וּשְׁחֵלֶת

וּחִלְבֵּנָה

סָמִים

וּלְבֵנָה זָכָה

בְּדַבַּר יְהוָה:

וַעֲשֵׂית אֹתָהּ

קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רוֹקַח

מִמֶּלֶח טְהוֹר קֹדֶשׁ:

וּשְׁחַקֶּת מִמֶּנָּה הַדֶּקֶק

וּנְתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר אֶעֱבֹד לְךָ שִׁמְחָה

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

בְּמִתְכַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה:

אִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ

וְנִכְרַת מֵעַמּוּי:

מצוות הקטורת

מעשה הקטורת

הסמים

נטף

שחלת

חלבנה

לבונה זכה

מעשה הקטורת

עבודת הקטורת

ושחקת

ונתת לפני העדות

איסור לעשות

במתכנתו

עונש העושה כמוה

ונכרת

• שמות • פרשת כי תשא •

קראתי בשם בעלאל

וידבר יהוה אל־משה לאמר:

פרשה קכב
(סתומה)
סדר כו
פרק לא

ראה קראתי בשם

בעלאל

בן־אורי

בן־חור

למטה יהודה:

ואמלא אתו רוח אלהים

בחכמה

ובתבונה

וברעת

ובכל־מלאכה:

לחשב מחשבת

לעשות

בזהב

ובכסף

ובנחשת:

ובחרשת אבן למלאות

ובחרשת עץ

לעשות בכל־מלאכה:

ואני הנה נתתי אתו

את אהליאב

בן־אחיסמך

למטה־דן

קראתי בשם בעלאל

ואמלאהו חכמה וכל
מלאכה

ואתו אהליאב

וּבְלֵב כָּל־חֹכֵם־לֵב נִתְּתִי חֻכְמָה
וְעָשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ:

אֶת אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲדֹת

וְאֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עָלָיו

וְאֶת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל:

וְאֶת־הַשְּׁלֶחָן

וְאֶת־כְּלָיו

וְאֶת־הַמִּנְרָה הַטְּהוֹרָה

וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ

וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת:

וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה

וְאֶת־כָּל־כְּלָיו

וְאֶת־הַכִּיּוֹר

וְאֶת־כְּנֹו:

וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד

וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן:

וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ

כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתְךָ וְעָשׂוּ:

וכל חכם לב
נתתי חכמה

ועשו כל

מעשי החכמים

האהל וכליו

השלחן וכליו

המנורה וכליה

מזהח הקטורת

מזבח העולה וכליו

הכיוור וכנו

הבגדים

שמן המשחה

קטורת הסמים

כל שצויתך יעשו

שבת

פרשה קכג
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
וְאַתָּה דַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

אֲךָ אֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַשַּׁבָּת

כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם

מִחֻלְלֵיהַ מוֹת יוֹמֵת

כִּי כָל-הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה

וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עִמִּיהָ:

שֵׁשַׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה

כָּל-הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת

מוֹת יוֹמֵת:

וּשְׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת

לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם

בְּרִית עוֹלָם:

בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם

כִּי-שֵׁשַׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפָּשׁ:

מיצוות השבת

תשמרו שבת כי אות
הוא

ושמרתם כי קדש
ועונש המחלל

מחלליה יומת

העושה מלאכה
ונכרתה

העושה מלאכה יומת

ושמרו השבת לעולם
כי ששת ימים

כי ששת ימים עשה יי
ובשביעי שבת

שמות • פרשת כיתשא • פרק לא

העגל והברית השניה

שמות • פרשת ב'תשא • פרק לא

מעשה העגל

שמות • פרשת כיתשא • פרק לא

מעשה העגל

מתן הלוחות

וַיִּתֵּן אֱלֹהִים מֹשֶׁה

פרשה קכד
(סתומה)

כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי

שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת

לַחַת אֲבֹן

כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים:

אהרן עושה עגל
בשם משה

וַיִּרְא הָעַם

פרק לב

כִּי-בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לְרִדְתַּת מִן-הַהָר

וַיִּקְהַל הָעַם עַל-אַהֲרֹן

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

קוֹם | עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים

אֲשֶׁר יֵלְכּוּ לִפְנֵינוּ

כִּי-יֵצֵא | מֹשֶׁה הָאִישׁ

אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

לֹא יָדַעְנוּ מַה-יְהִי לָנוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְרֹן

פְּרָקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב

אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׂיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וְהָבִיאוּ אֵלָי:

העם לאהרן: עשה לנו
אלהים

אהרן לעם: פרקי נזמי
הזהב

ויתפרקו וביאו

וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל-הָעַם

אֶת־נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם
וַיָּבִיאוּ אֶל־אֹהֶרֶן:

וַיִּקַּח מִיָּדָם
וַיַּצַּר אֹתוֹ בְּחֶרֶט
וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מַסְכָּה

וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הָעֵלֹודךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיִּרְא אֹהֶרֶן
וַיִּכְזַּב מִזִּבְחַ לְפָנָיו
וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן
וַיֹּאמֶר

חַג לַיהוָה מָחָר:
וַיִּשְׁכַּיְמוּ מִמַּחֲרַת
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּגָּשׁוּ שְׁלָמִים
וַיֵּשֶׁב הָעָם לֵאכֹל וְשָׂתוּ
וַיִּקְמוּ לְצַחֵק:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לְדַרְדֹּר
כִּי שַׁחַת עָמַדְךָ

פרשה קכה
(פתוחה)

עשיית העגל

ויאמרו: אלה אלהיך
ישראל

חג ליי מחר
ויבן מזבח

אהרן: חג ליי

החג

ה' למשה על
העגל
"למשה: לך רד

אֲשֶׁר הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
סָרוּ מִהָר מִן־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם
עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֶּבֶה
וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ
וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ
וַיֹּאמְרוּ

אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלִידְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה
וְהִנֵּה עִם־קִשָׁה־עָרָף הוּא:
וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי
וַיַּחֲרֹאֲפוּ בָהֶם וְאִכְלָם
וְאָעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל:

וַיַּחֲל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו
וַיֹּאמֶר

לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּכַח גְּדוֹל וּבְגִד חֲזָקָה:
לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לְאֹמֶר
בְּרָעָה הוֹצֵאתָם
לְהָרֵג אֹתָם בְּהָרִים
לְכַלְתָּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ
וְהִנַּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

סרו מהדרך ועשו עגל

ויאמרו: אלה אלהיך

יי למשה: הניחה לי
ואכלם

העם קשה ערף

הניחה לי ואכלם

ויחל משה

למה יחרה אפך בעמך

למה יאמרו מצרים

שוב מחרון אפך

זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּיָדְךָ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ

וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים

אֶרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֵתְךָ לְזַרְעֲכֶם

וְנָחֳלוּ לְעַלְמִים:

וַיִּנָּחֵם יְהוָה

עַל־הָרַעָה אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ:

זכור לאבות שנשבעת
להם

וינחם יי

משה יורד מההר

פרשה קכו
(פתחה)
סדר כז

וַיֵּרָד מֹשֶׁה מִן־הָהָר
וַיִּשְׂנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ

לַחַת כְּתָבִים מְשֻׁנֵי עֵבְרִיָּהֶם
מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים:

וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה
וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא
חֲרוּת עַל־הַלַּחַת:

וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרִיעָה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה
קוֹל מַלְחָמָה בְּמַחֲנֶה:
וַיֹּאמֶר

אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה
וְאֵין קוֹל עֲנֹת חַלוּשָׁה
קוֹל עֲנֹת אֲנָכִי שָׁמַע:

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה
וַיִּרְא אֶת־הָעֶגְל וּמַחֲלֹת
וַיַּחֲרֵ־אֵף מֹשֶׁה
וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת
וַיִּשְׁבַּר אֹתָם תַּחַת הַהָר:
וַיִּקַּח אֶת־הָעֶגְל אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ
וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק

יורד משה מההר
והלוחות בידו

אודות הלוחות
הלוחות כתובים מב'
עברים

הלוחות והמכתב
מעשה אלהים

יהושע ומשה

יהושע למשה: קול
מלחמה

משה ליהושע: קול
ענות

שבירת הלוחות
והשקייית העם

וירא העגל ומחולות
וישבר הלוחות

וישרף העגל ויטחן

וַיִּזְרַח עַל-פְּנֵי הַמַּיִם
וַיִּשַׁק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן
מִה־עֲשֵׂה לָךְ הָעַם הַזֶּה
כִּי־הִבְאִתָּה עֲלֵיו חֲטָאָה גְדֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן

אֶל־יַחַד אָף אֲדַנֶּי
אֵתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעַם
כִּי בָרַע הוּא:

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ
כִּי־זָה | מֹשֶׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא יָדַעְנוּ מִה־הָיָה לוֹ:

וַאֲמַר לָהֶם

לְמִי זָהָב

הַתְּפַרְקוּ

וַיִּתְּנוּ־לוֹ

וַאֲשַׁלְכֶהוּ בְּאֵשׁ

וַיִּצָא הָעֵגֶל הַזֶּה:

וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי פָרַע הוּא

וישק את בני ישראל

משה ואהרן על
העגל
משה לאהרן: מה
עשה לך העם

אהרן למשה: העם
ברע

העם לי: עשה לנו
אלהים

אהרן לעם: למי זהב

ויתנו לי
ויצא העגל

וירא משה כי פרע
אהרן את העם

כִּי-פָרַעַה אֶהְיֶה לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם:

וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה

וַיֹּאמֶר

מִי לַיהוָה אֵלָי

וַיֹּאסֶפוּ אֱלֹוֹי כָּל-בְּנֵי לֹוִי:

וַיֹּאמֶר לָהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

שִׂימוּ אִישׁ-חַרְבּוֹ עַל-יָרְכוֹ

עַבְדּוֹ וְשׂוֹבֵנו מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה

וְהָרְגוּ

אִישׁ-אֶת-אָחָיו

וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ

וְאִישׁ אֶת-קָרְבּוֹ:

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֹוִי כְּכִבְרַי מֹשֶׁה

וַיִּפֹּל מִן-הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

מֵלֹאֵו יָרַכְס הַיּוֹם לַיהוָה

כִּי אִישׁ בִּכְנֹו וּבְאָחָיו

וּלְתַת עֲלִיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה:

בני לוי הורגים
בעם
משה בשער: מי לוי
אלי

ויאספו אליו בני לוי
משה לבני לוי: הרגו

ויעשו בני לוי

ויפלו ג' אלפי איש
משה: מלאו ידכם לוי

שמות • פרשת כיתשא • פרק לב

משה שב אל ה'

משה לעם: אעלה ליי
אולי אכפרה

וַיְהִי מִמָּחֳרַת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם

אַתֶּם חָטֵאתֶם חַטָּאתָה גְדוֹלָה

וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה

אוּלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם:

וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲנִי חָטָא הָעַם הַזֶּה חַטָּאתָה גְדוֹלָה

וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב:

וְעַתָּה

אִם־תִּשָּׂא חַטֹּאתֵי

וְאִם־אֵין

מַחֲנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כְּתוּבָת:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֹנוּ מִסְפְּרֵי:

וְעַתָּה

לָךְ | נַחַח אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ

הִנֵּה מִלְאֲכֵי וְלָךְ לְפָנֶיךָ

וּבְנוֹס פְּקֹדֵי וּפְקֹדֵי עֲלֵהֶם חַטֹּאתֵי:

משה ליי: אם תשא
חטאתם ואם אין
מחני

יי למשה: מי שחטא
אמחנו

ועתה לך נחה את
העם

מלאכי ילך

וביום פקדתי ופקדתי

וַיִּגַף יְהוָה אֶת־הָעָם
עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַעֲגֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה
אֶת־הָ

פרשה קכד
(סתומה)
פרק לג

וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֲלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר

לְרַעַד אֶתְנַנְנָה:
וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ
וְגֵרְשִׁיתִי

אֶת־הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי
וְהַחִתִּי
וְהַפְּרִזִּי
הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי:

אֶל־אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
כִּי עַם־קָשֶׁה־עֲרָף אֶת־הָ
פְּוֹאֶכְלֶךָ בְּדָרֶךְ:

ויגף ה' את העם

לא אעלה בקרבך
” למשה: עלה מזה
ושלחתי מלאך

ושלחתי מלאך
וגרשתי העמים

כי לא אעלה בקרבך

מעשה העגל • משה שב אל ה'

וישמע העם ויתאבלו

וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַרְע הַזֶּה

וַיִּתְאַבְּלוּ

וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֵדוּוֹ עֲלוּוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אַתֶּם עִם־קִשָּׁה־עֲרָף

רָגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ

וְעָתָה

הוֹרֵד עֵדִיךָ מֵעֲלֶיךָ

וְאֲרַעָה מִה אֶעֱשֶׂה־לְךָ:

וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵדוּם מִהָר חוֹרֵב:

יי למשה:
אמור לישראל: אעלה
בקרבתי וכלתיך

הורד עדיך

ויתנצלו את עדים

שמות • פרשת בילתשא • פרק לג

אהל מועד

משה לוקח האהל
לחוץ למחנה

וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל
וַנִּטֶּה־לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
הַרְחַק מִן־הַמַּחֲנֶה
וּקְרָא לוֹ
אֹהֶל מוֹעֵד

מבקש " יצא לאהל

וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה
יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:

כצאת משה לאהל

וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל
יָקוּמוּ כָּל־הָעָם
וַנִּצְבֵנוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ
וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה
עַד־בָּאוּ הָאֹהֶלָה:

הביטו אחרי משה

כבא משה לאהל

וְהָיָה כִּבְּאֹת מֹשֶׁה הָאֹהֶלָה
יָרַד עִמּוֹד הָעֵנָן
וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה:
וּרְאָה כָּל־הָעָם
אֶת־עִמּוֹד הָעֵנָן
עָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְקָם כָּל־הָעָם

ידבר עם משה

וראה העם והשתחו

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
פְּנִים אֶל-פְּנִים
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
וְשָׁב אֶל-הַמַּחֲנֶה
וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נֹון נָעַר
לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

ודבר יי למשה
פנים אל פנים

שיבת משה למחנה

יהושע לא מש
מהאהל

הברית השניה

שמות • פרשת כיתשא • פרק לג

ידעתיך בשם

פרשה קכח
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

רְאֵה אֶתְּהָ אֲמַר אֵלָיו

הֲעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה

וְאֵתְּהָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי

אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי

וְאֵתְּהָ אֲמַרְתָּ

וַיִּדְעֶיךָ בְּשֵׁם

וְגַם־מִצָּאת חַן בְּעֵינָיו:

וְעֵתְהָ אִם־נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ

הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאֶדְעֶךָ

לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ

וְרָאֵה כִּי עֲמֶדָה הִגִּידְתָּ:

וַיֹּאמֶר

פָּנֵי יַלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אִם־אֵין פְּנִיךָ הַלְכִים

אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

וּבְיָמֵי | וַיִּדְעֵ אֲפֹא

כִּי־מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּדָה

הָלֹא בְּלָכְתָּךְ עִמָּנוּ

וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמֶּדָה

הוֹדִיעַנִי אֵת

דְּרָכֶיךָ

מֹשֶׁה לֵּי: הוֹדִיעַנִי אֵת

דְּרָכֶיךָ

אֵתְּהָ אֹמֵר לִי הֲעַל

הָעַם

וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי אֲשֶׁר

תִּשְׁלַח עִמִּי

אֲמַרְתָּ יִדְעֶיךָ בְּשֵׁם

הוֹדִיעַנִי דְרָכֶיךָ

וְרָאֵה כִּי עֲמֶדָה

יְיָ לְמֹשֶׁה: פָּנֵי יַלְכוּ

וְהִנַּחְתִּי

מֹשֶׁה לֵּי: אִם אֵין פְּנִיךָ

הֲלֹכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ

בְּלָכְתָּךְ עִמָּנוּ נִפְלִינוּ

מִכָּל הָעַם

מִלֵּה־הַעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה

כִּי־מִצַּאת חֵן בְּעֵינַי

וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם:

פרשה קבט
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר

הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ:

וַיֹּאמֶר

אֲנִי אֶעֱבֹר כָּל־טוֹבֵי עַל־פְּנֶיךָ

וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ

וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחִן

וְרַחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וַיֹּאמֶר

לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פְּנֵי

כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הִנֵּה מְקוֹם אֲתֵי

וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר:

וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי

וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר

וְשִׁפְתֵי כַּפּוֹ עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרֶי:

י' למשה: אדעך בשם

הראני את כבודך
משה ליי: הראני את
כבודך

י': אעביר כל טובי
לפניך

וקראתי בשם יי
וחנתי אשר אחון

י': לא תוכל לראות
פני

י': וראית את אחורי

נצבת על הצור

בעבור כבודי ושמתך
בנקרת הצור

הברית השניה • ידעתיך בשם

וְהִסְרֵתוּ אֶת־כַּפֵּי

וְרֵאִית אֶת־אֲחֵרֵי

וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ:

וראית את אחורי

שמות • פרשת בילתשא • פרק לג

הברית השנייה

פרשה קל
(פתוחה)
סדר כה
פרק לד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

פְּסַל-לָךְ שְׁנֵי-לִחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁינִים

וּכְתַבְתִּי עַל-הַלִּחֹת

אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלִּחֹת הַרְאשֵׁינִים

אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ:

וְהָיָה נֶכֶז לְבַקֵּר

וְעֹלִית בְּבִקְרֵי אֱלֹהֵי סִינַי

וְנִצַּבְתָּ לוֹ שֵׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר:

וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ

וְגַם-אִישׁ אֲלֵי-יִרְאָה בְּכָל-הָהָר

גַּם-הֵצֵאן וְהַבְּקֵר אֶל-יִרְעוֹ אֶל-מִוֶלֶת הַהָר הַזֶּה:

וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לִחֹת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁינִים

וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר

וַיַּעַל אֶל-הָהָר סִינַי

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לִחֹת אֲבָנִים:

וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן

וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם

פסל לך שני
לוחות

וכתבתי על הלוחות

ועלית בבקר להר

הגבלת ההר

ויפסל וישכם ויעל

ובידו ב' לוחות

וירד יי בענן
וירד יי ויתיצב עמו

וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל-פְּנֵי

וַיִּקְרָא

יְהוָה | יְהוָה

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן

אֲרֵךְ אַפַּיִם

וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת:

נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים

נֹשֵׂא עֲוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה

וְנִקְהָה לֹא יִנְקָה

פֶּקֶד | עֲוֹן אָבוֹת

עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים

עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים:

וַיִּמָּהַר מֹשֶׁה

וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:

וַיֹּאמֶר

אִם-נָא מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי

וְלֹךְ-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנִי

כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא

וְסָלַחְתָּ לְעֹגֹנָי וּלְחַטָּאתָנִי

וּנְחַלְתֵּנִי:

וַיֹּאמֶר

ויקרא אל רחום וחנון

וישתחוּו משה

ילך נא יי בקרבנו
משה: ילך נא יי
בקרבנו

וסלחת לעוננו

ונחלתנו

יי: הנה אנכי כורת
ברית

אעשה נפלאות

וראה העם את
מעשיי

הִנֵּה אֲנִי פֹתֵת בְּרִית
נֶגֶד כָּל־עַמֶּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבֹּךָ
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה
כִּי־נִרְאָה הוּא
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

שמות • פרשת כיתשא • פרק לך

דברי הברית

לא תכרות ברית
ליושבי הארץ
שמור מצוותי

אגרש מפניך ז' עמים

אל תכרות ברית
ליושבי הארץ

אלא תהרוס אליליהם

כי לא תשתחוה לאל
אחר

פן יזנו את בניך

שְׁמַר-לְךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מֵצַדֵּךְ הַיּוֹם

הֲנִי גֵרֶשׁ מִפְּנֶיךָ

אֶת-הָאֲמֹרִי

וְהִכְנַעְנִי

וְהַחֲתִי

וְהִפְרִזִי

וְהַחֲוִי

וְהִיבֹסִי:

הַשְׁמַר לְךָ פֶן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ

פֶן-יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ:

כִּי אַתָּה-מִזְבַּחְתֶּם תִּתְצֹן

וְאֶת-מִצְבַּחְתֶּם תִּשְׁבֹּרֹן

וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תִכְרַתֶּן:

כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר

כִּי יִהְיֶה קִנְאָ שְׁמוֹ אֵל קִנְאָ הוּא:

פֶן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְזָנוּ | אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם

וְזָכְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם

וְקָרְא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחֹ:

וּלְקַחַת מִבְּנֵיךָ לְבָנֶיךָ
וְזָנוּ בְנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיךָ
וְהִזְנוּ אֶת-בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיךָ:
אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ:

אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם:

כָּל-פֶּטֶר רֹחֵם לֵוִי
וְכָל-מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה:
וּפֶטֶר חֲמוֹר
תִּפְרֶה בְּשֵׂה
וְאִם-לֹא תִפְרֶה
וְעִרְפָּתוּ
כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְרֶה
וְלֹא-יֵרָאוּ פָנֶי רִיקָם:

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
בְּחָרִישׁ וּבְקִצֵּיר תִּשְׁבֹּת:
וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ

ולקחת מבנותי והזנו
את בניך

אלהי מסכה לא
תעשה

מועדים, בכורות
ושבת
חג המצות

בכורות
כל פטר רחם
פטר שור ושה
פדיון פטר חמור

עריפת פטר חמור

בכור בניך תפרה
ולא יראו פני ריקם
שבת

חג שבועות

בכורי קציר חטים

חג האסיף

וְחַג הָאֲסִיף

תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:

שלוש פעמים יראה

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

יִרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ

לא יחמוד איש את
אריצך בעלותך

אֶת-פְּנֵי הָאָרֶץ | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי-אֲרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ

וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ

וְלֹא-יִחְמַד אִישׁ אֶת-אֲרִצְךָ

בְּעִלְתְּךָ לְרִאיוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

דינים פרטיים
במועדים

לא תשחט על חמץ

לא ילין לבקר

ביכורים

לֹא-תִשְׁחַט עַל-חֶמֶץ דֶּם-זִבְחִי

וְלֹא-יִלִּין לְבָקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח:

רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲרָמְתְּךָ

תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא-תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:

לא תבשל גדי בחלב
אמו

שמות • פרשת ביתשא • פרק לך

כתיבת הברית

פרשה קלא
(פתוחה)
סדר כט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

כְּתֹב-לְךָ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

כִּי עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

בָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת-יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי-שֵׁם עִם-יְהוָה

אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַל

וּמַיִם לֹא שָׁתָה

וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְּחָת

אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית

עֲשֵׂת הַדְּבָרִים:

יי למשה: כתוב
הדברים

כי על פיהם כרתי
ברית

ויהי שם מ' יום ויכתב
על הלחם את כל ושתה

ויכתב על הלוחות י
הדברים

שמות • פרשת כיתשא • פרק לך

ברדת משה מהר סיני

קדן עור פני משה
ברדת משה קדן פניו

וַיְהִי בְרִדַּת מֹשֶׁה מֵהָר סִינִי
וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בֵּינֵי-מֹשֶׁה
בְּרִדְתּוֹ מִן-הָהָר
וּמֹשֶׁה לֹא-יָדַע
כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ:

ולא ידע כי קרן עור
פניו

וייראו מגשת אליו

וַיֵּרָא

אֶהְרֹן

וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת-מֹשֶׁה

וַהֲנִיחַ קָרָן עוֹר פָּנָיו

וַיִּירָאוּ מִגִּשַׁת אֱלֹהִים:

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה

וַיֵּשְׁבוּ אֱלֹהִים

אֶהְרֹן

וְכָל-הַנְּשֹׂאִים בְּעֵדָה

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהִים:

וַאֲחֵרֵי-כֵן נִגְשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּצְטַם

אֶת כָּל-אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהַר סִינִי:

וַיְכַל מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֹתָם

וַיִּתֵּן עַל-פָּנָיו מַסֹּחַ:

ויקרא משה לאהרן
והנשיאים

וידבר אליהם

ואח"כ נגשו בני
ישראל

ויצום כל אשר דבר
יי אתו

סדר המסוה

ככלותו ויתן המסוה

וּבָּא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֵתוֹ
וַיִּסֹּר אֶת־הַמַּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ
וַיֵּצֵא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת אֲשֶׁר יָצָה:
וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה
כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוּהָ עַל־פָּנָיו
עַד־בֹּא לְדַבֵּר אֵתוֹ:

לפני יי יסיר המסוה

ויצא ודיבר לישראל

וראו פני משה

והשיב המסוה

הפטרת כי תשא

שמות • פרשת כיתשא • פרק לך

אליהו בהר הכרמל

ה' לאליהו: לך לאחאב ואתן מטר

התחלת הפטרה לאשכנזים

וְיִהְיֶה יָמִים רַבִּים
וְדַבַּר-יְהוָה הָיָה אֶל-אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לְאָמֵר
לְךָ הָרְאָה אֶל-אֲחִיָּאב
וְאֶתְנֶה מֶטֶר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה:
הַלִּיכֵת אֵלַיְנוּ

וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵינוּ לְהִרְאֹת אֶל-אֲחִיָּאב
וְהִרְעֵב חֶזֶק בְּשִׁמְרוֹן:
וַיִּקְרָא אֲחִיָּאב אֶל-עַבְדָּיו וְאָשֵׁר עַל-הַבַּיִת
וְעַבְדָּיו הָיָה וְרָא אֶת-יְהוָה מֵאָדָּם:
וַיְהִי כִּהְכַרִּית אִיזָבֵל אֶת-נְבִיאֵי יְהוָה
וַיִּקַּח עַבְדָּיו מֵאֵה נְבִיאִים
וַיַּחְבִּיֵּאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה
וְכִלְפָּלֶם לֶחֶם וּמַיִם:
אֲחִיָּאב לְעֹבְדָיו

וַיֹּאמֶר אֲחִיָּאב אֶל-עַבְדָּיו
לְךָ בְּאֶרֶץ
אֶל-כָּל-מַעֲיְנֵי הַמַּיִם
וְאֵל כָּל-הַנְּחָלִים
אוּלֵי | נִמְצָא חֲצִיר
וְנַחֲיָה סוּס וְפָרָד

וְלֹא נִכְרִית מִהֶבְהֵמָה:
וַיַּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לְעֵבֶר־בֵּה
אֶחָאֵב הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוּ
וְעֵבְדוּיָהוּ הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ־אֶחָד לְבָדוּ:

אליהו פוגש את עובדיהו בדרך

וַיְהִי עֲבֹדָתוֹ בְּדֶרֶךְ
וְהִנֵּה אֱלֹהֵהוּ לִקְרֹאתוֹ
וַיִּכְרְחוּ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו
וַיֹּאמֶר

הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי:
וַיֹּאמֶר לוֹ

אָנֹכִי
לֵךְ אֲמַר לְאֲדֹנָיִךְ
הִנֵּה אֱלֹהֵי:

וַיֹּאמֶר

מֶה חָטֵאתִי
כִּי־אֲתָה נִתַּן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אֶחָאֵב לְהַמִּיתַנִּי:

חַי | וַיְהִי אֱלֹהֵיךְ
אִם־יִשְׁגֹּוי וּמַמְלָכָה
אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שֵׁם לְבַקֶּשֶׁךְ
וַאֲמַרוּ

אִין

וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגֹּוי כִּי לֹא יִמְצָאָכֶה:
וַעֲתָה אֲתָה אֹמֵר

לֵךְ אֲמַר לְאֲדֹנָיִךְ הִנֵּה אֱלֹהֵי:

וְהָיָה אֲנִי | אֵלֶיךָ מֵאֲתֶיךָ
וְרוּחַ יְהוָה | וַיִּשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא-אָדָע
וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחָאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ
וְהִרְגֵנִי
וְעָבְדֶיךָ יִרְאֵהוּ אֶת-יְהוָה מִנְעָרֵי:
חֲלֵא-הַגֵּד לְאֹדְנִי
אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְהָרֵג אוֹזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה
וְאַחָבָא מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאָה אוֹיֵשׁ
חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אוֹיֵשׁ בְּמַעְרָה
וְאָכַלְכֶם לֶחֶם וְכִיּוֹם:
וְעַתָּה אֲתָה אֹמֵר
לֵךְ אֹמֵר לְאֹדְנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶו
וְהִרְגֵנִי:

פרשה סתומה

וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶו
חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לְפָנָיו
כִּי הַיּוֹם אֵרְאֶה אֵלָיו:
וַיֵּלֶךְ עַבְדֵייהֶו לְקִרְאֵת אַחָאָב
וַיַּגִּד-לוֹ
וַיֵּלֶךְ אַחָאָב לְקִרְאֵת אֵלֵיהֶו:
וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָאָב אֶת-אֵלֵיהֶו
וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֵלָיו
הֲאֵתָה זֶה עֹבֵר וְיִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר
לֹא עָבַרְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל
כִּי אִם-אֲתָה וּבֵית אַבְיָךָ
בְּעִזְבְּכֶם אֶת-מִצְוֹת יְהוָה

וּתְלֹךְ אַחֲרֵי הַבְּעֻלִים:
וְעִתָּהּ שְׁלַח קִבְץ אֱלֹי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכְּרִמָּל
וְאֶת־נְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וְנְבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלֵי שְׁלֶחַן אֲזוּבָל:

התחלת הפטרה לספרדים

וַיִּשְׁלַח אֲחָאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכְּרִמָּל:
וַיִּגַּשׂ אֵלֵיהֶם אֶל־כָּל־הָעָם
וַיֹּאמֶר

עַד־מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים
אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכֹו אַחֲרָיו
וְאִם־הַבְּעַל לְכֹו אַחֲרָיו
וְלֹא־עָנּוּ הָעָם אֹתוֹ דְבָר:
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֶל־הָעָם

אֲנִי נִוְתַרְתִּי נְבִיא לַיהוָה לְבַדִּי
וְנְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ:
וַיִּתְנַוּ לָנוּ שְׁנַיִם פְּרִים
וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפֶּר הָאֶחָד
וַיִּנְתְּחֻהוּ וַיִּשְׂימוּ עַל־הָעֵצִים
וְאֵשׁ לֹא יִשְׂימוּ
וְאֲנִי אַעֲשֶׂה | אֶת־הַפֶּר הָאֶחָד
וְנִתְתּוּ עַל־הָעֵצִים
וְאֵשׁ לֹא אֲשִׂים:
וַיִּקְרָאֵם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה
וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶנּוּ בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים
וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ

טוֹב הַדְּבָר:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְנַבִּיאֵי הַבְּעַל
בְּחַרְוּ לָכֶם הַפֶּר הָאֶחָד
וַעֲשׂוּ רֵאשִׁינָה
כִּי אַתֶּם הַרְבִּיּוֹת
וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאֵשׁ לֹא תִשְׂמוּ:
וַיִּקְחוּ אֶת-הַפֶּר אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם
וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם-הַבְּעַל מִהַבְּקָר וְעַד-הַצֹּהָרִים
לְאֹמֶד
הַבְּעַל עָנָנוּ
וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה
וַיִּפְסְחוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְהִי בַצֹּהָרִים
וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר
קִרְאוּ בְּקוֹל-גְּדוֹל
כִּי-אֱלֹהִים הוּא
כִּי שִׁיחַ וְכִי-שִׁיג לוֹ
וְכִי-דֶרֶךְ לוֹ
אֹרֶל וְשֵׁן הוּא וַיִּקְצֹ:
וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל
וַיִּתְגַּדְּדוּ כְּמִשְׁפָּטִים בְּחַרְבוֹת וּבְרַמְחִים
עַד-שְׁפָרְדִים עֲלֵיהֶם:
וַיְהִי כַעֲבַר הַצֹּהָרִים
וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה
וְאִין-קוֹל וְאִין-עֲנָה וְאִין קֶשֶׁב:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיוּ לְכֹל־הָעַם

גִּשְׁוּ אֵלַי

וַיִּגְשׁוּ כָל־הָעַם אֵלָיו

וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הַהָרוּס:

וַיִּקַּח אֱלֹהֵיוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים

כַּמִּסְפָּר שִׁבְטֵי בְנֵי־יִעֲקֹב

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר

יִשְׂרָאֵל יְהוָה שְׁמִד:

וַיִּכְנֶה אֶת־הַאֲבָנִים מִזְבַּח בְּשֵׁם יְהוָה

וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה כְּבוֹת סֹאתִים זָרַע סָבִיב לְמִזְבַּח:

וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים

וַיִּנְתַּח אֶת־הַפָּר

וַיִּשֶׂם עַל־הָעֵצִים:

וַיֹּאמֶר

מֵלֶאֱו אַרְבַּעַה כְּדִים מַיִם

וַיִּצְקוּ עַל־הַתְּעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים

וַיֹּאמֶר

שְׁנֵי

וַיִּשְׁנוּ

וַיֹּאמֶר

שְׁלֹשׁ

וַיִּשְׁלְשׁוּ:

וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבַּח

וְגַם אֶת־הַתְּעֹלָה מֵלֶאֱמִים:

וַיְהִי | בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה

וַיִּגְשׁ אֱלֹהֵיוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם יוֹדֵעַ כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי עֲבָדְךָ
וּבְכִרְבֶּךָ עָשִׂיתִי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי
וְיֹדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְאַתָּה הַסֹּבֵת אֶת־לִבְּךָ אַחֲרָיִת:
וּתְפַל אֶשׁ־יְהוָה
וּתֹאכַל אֶת־הָעֵלֶּה
וְאֶת־הָעֵצִים
וְאֶת־הָאֲבָנִים
וְאֶת־הָעֶפֶר
וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֵלָה לַחֲכָה:
וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

סיום ההפטרה

וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְהֵם
תִּפְּשׂוּ | אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל
אִישׁ אֶל־יְמִלְט מֵהֶם
וַיִּתְּפְּשׂוּם
וַיּוֹרְדֵם אֵלֵיהֶם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן
וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם:
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְאַחָבָב
עֲלֵה אֶכַל וְשִׂתָּה
כִּי־קוֹל הַמֶּזֶן הַגָּשָׁם:

וַיַּעַל אַחֲבָב לֶאֱכֹל וּלְשֹׁתוֹת
וְאֵלֵיהֶוּ עָלָה אֶל-רֹאשׁ הַכְּרִמָּה
וַיִּגְהַר אֶרְצָה וַיִּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בְּרֻכּוֹ:
וַיֹּאמֶר אֶל-נַעֲרָו

עַל-נְאֻם הַבַּט דְּרָדְיוֹם וַיַּעַל
וַיִּבֹט וַיֹּאמֶר

אִין מְאוּמָה

וַיֹּאמֶר

שֶׁב

שֶׁבַע פְּעָמִים:

וַיְהִי בִשְׂבֻעֵית

וַיֹּאמֶר

הַנְּהַעֵב קִטְנָה כְּכַף-אִישׁ עַל-הַמַּיִם

וַיֹּאמֶר

עַל-הַאֶמֶר אֶל-אַחֲבָב

אֶסֶר וְרָד וְלֹא יַעֲצֹרְכָה הַגֶּשֶׁם:

וַיְהִי | עַד-כֹּה וְעַד-כֹּה

וְהַשְּׂמִימִים הִתְקַדְּדוּ עִבִים וְרוּחַ

וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל

וַיִּרְכַּב אַחֲבָב וַיִּלָּךְ וַיִּרְעַאֲלָה:

וַיִּדְ-יְהוָה הִיתָה אֶל-אֵלֵיהֶו

וַיִּשְׁנֶם מִתְנִיּוֹ וַיִּרְץ לִפְנֵי אַחֲבָב עַד-בְּאֵכָה וַיִּרְעַאֲלָה:

